

[Aksel Larsen.]

ende ved, det har vi fået klart dokumenteret ved anden behandling — altså ikke, at man kun sigter på kommunisterne, der er sikkert ikke nogen her i salen, der tror, at man kun sigter på kommunisterne, at det kun er kommunisterne, det kan gå ud over. Men jeg har sagt: over kommunisterne og alle, som er modstandere af den landskadelige, folkefjendtlige politik, der gennemføres under Atlantpagtens mærke her i landet. Det fik vi udtrykt ved anden behandling, hvor der var et meget stærkt formuleret skriftligt forslag om, at man ikke så godt kunne skrive i loven: „Dette gælder fortrinsvis for kommunisterne“, og så måtte man skrive, at den skulle bruges imod alle dem, der er modstandere af Atlantpagten. Det var jo realiteten i det ærede medlem hr. Bøgholms geniale forslag, at ordet fjende skulle erstattes af: „en med Danmark ikke allieret magt“. Der er ingen som helst tvivl om, at det er den subjektive hensigt med denne lov. Her må jeg måske sige, at når man een gang har rejst spørgsmålet om sådan noget herhjemme officielt, når man er kommet med sådan et lovforslag og Danmark er medlem af Atlantpagten og under kolossal politisk og økonomisk indflydelse og kolossal politisk og økonomisk tryk fra Amerikas Forenede Stater og forsvaret udsat for en militær trusel fra Amerikas Forenede Staters side, så er det naturligvis meget vanskeligt at bakke ud af sagen. Når dette spørgsmål een gang er rejst, er det meget vanskeligt for det atlantiske flertal på rigsdagen og for landets atlantiske regering at lade lovforslaget falde, lade være med at gøre det til virkelighed.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup spørger patetisk, om det kommunistiske parti da opererer med planer som den, der er omtalt i § 98, om det kommunistiske parti forbereder sabotage, om det kommunistiske parti er indstillet på eller arbejder på at give meddelelser til fremmed magt o. s. v. Så siger det ærede medlem endnu mere patetisk, at hvis svaret ikke må blive et klart nej på dette, så må man jo til at betragte kommunisterne som en kriminell foreteelse. Ja, men der svares nu som før klart nej til dette, og det ærede medlem hr. Hans Hækkerup ved iøvrigt udmærket, at noget sådant er ikke kommunisternes virksomhed. Men det beskytter hverken kommunisterne eller andre modstandere af en uheldsvanger militærpolitik mod at blive ramt i henhold til denne lovs bestemmelser, for det afhænger nemlig af magtindehaverne, hvem loven skal anvendes imod.

Jeg skal skænke det ærede medlem hans elskværdige bemærkning om det tidligere medlem af kommunistpartiet Richard Jensen. Efter at Richard Jensen et par år i træk var persona grata i „Social-Demokraten“'s spalter, fik halve og hele sider til sin disposition og blev rost for sine fremragende gerninger, indtil det blev oplyst, at han handlede med falske benzinmærker, så synes jeg, det ærede medlem hr. Hans Hækkerup er nærmere til at spørge Richard Jensen, hvordan han har det i den retning!

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup taler om, at der skulle være fremmed indflydelse på det kommunistiske parti og dets medlemmer. Det vil jeg gerne have, at han forsøger at bevise. Så siger det ærede medlem, at jeg har travlt med at æde mit eget spy i forbindelse med Tysklands militarisering; undskyld, jeg siger det rent ud: det ærede medlem hr. Hans Hækkerup vrøvler; jeg har ikke noget at æde! Det er det ærede medlem og hans meningsfæller her i salen, som har ædt deres eget spy, for det var dem, der i 1945—1947 offentligt og højtideligt proklamerede, at kun Tysklands stadige og totale afrustning kunne tilfredsstille Danmark, og det er dem, der nu her i tinget har stemt for, at i hvert tilfælde en del af Tyskland skal oprustes i så hurtigt tempo som muligt. Vi kommunister har aldeles ikke ændret vor anskuelse om den tyske militarisme, så vi har ikke noget spy at skulle æde i os.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup siger, at det er ikke underligt, at skytteforeningerne vil holde sig fri af kommunisterne, og så citerede han en bunke udtalelser, som jeg skulle have fremsat. Jeg kender ikke de udtalelser, forsvarende citaterne var korrekte, hvad jeg naturligvis ikke kunne konstatere i den fart. Der er intet som helst i de udtalelser, som giver nogen føje for at forsøge på en diskriminering af kommunisterne i national henseende.

Det er skytteforeningernes gode ret som en demokratisk organisation selv at bestemme, hvem de vil optage og hvem ikke, men det, jeg har draget frem her, er det forhold, at en demokratisk organisation overlader det til kriminalpolitiet at bestemme, hvem der skal være medlem af organisationen, og det forstår jeg, at det ærede medlem hr. Hans Hækkerup, patentdemokraten, synes er i sin allerskønneste orden.

Hans Hækkerup: Jeg må først takke det ærede medlem for, at han sluttede med at